

mot andan, om också icke mot ordalydelsen af åberopade Kongl. förordning den 21 Mars 1844, måste i afsevärd mån ökas, derest åt författningen gifves den större tydlighet, som med den af Andra Kammaren beslutade skrifvelsen åsyftas, anser sig Utskottet böra hemställa,

att Första Kammaren måtte biträda det beslut, hvori, rörande detta ärende, Andra Kammaren stannat.

Stockholm den 3 Maj 1880.

På Utskottets vägnar:

C. FR. WÆRN.

N:o 18.

Ank. till Riksd. Kansli den 3 Maj 1880, kl. 6 e. m.

*Första Kammarens Första Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 11,
angående underdånig skrifvelse rörande ändring i 23
och 38 §§ af nu gällande fiskeristadga.*

I en inom Andra Kammaren väckt motion (N:o 145) har Herr A. P. Lind, på uppmaning af en stor mängd fiskare och fiskhandlare från Bohuslän, föreslagit, att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse anhålla att Kongl. Maj:t täcktes utfärda kungörelse om ändring i § 23 af Fiskeristadgan den 29 Juni 1852, så att denna § må erhålla följande lydelse:

»Fiske efter hummer må icke idkas från och med den 1 Juli till den 1 Oktober samt fiske efter ostron icke idkas från och med den 1 Maj till den 1 September.»

»Ej heller må vid hummerfiske hummer, som i längd icke håller sju decimaltum, beräknadt från hufvudets spets till ändan af stjerten, och vid ostronfiske ostron, som i diameter eller bredd icke håller 2 decimaltum, fångas, utan skola, när hummer eller ostron under denna storlek upptagas, desamma genast åter utkastas på stället, der de upptogos.»

Med anledning af detta förslag har Andra Kammarens Tillfälliga Utskott (N:o 2) i Betänkande N:o 16, på grund af anförda skäl, ansett sig icke kunna tillstyrka förlängning af fridlysningstiden för hummerfisket, men deremot böra förorda förbud emot fångst af hummer och ostron, som icke innehade angifna storlek; och då ett sådant förbud ej blott borde afse fångst utan äfven försäljning och köp af ostron och hummer, som icke vore laggill, hvarom 38 § af Fiskeristadgan, sådan den lyder genom Kongl. kungörelsen den 10 Mars 1865, innehåller nu gällande bestämmelser, har Utskottet hemställt:

»att Riksdagen ville i underdånighet anhålla, det Kongl. Maj:t, så snart sig göra låter, täcktes till 23 och 38 §§ af nu gällande Fiskeristadga låta göra sådana tillägg, att derigenom all fångst, försäljning och köp af hummer, som i längd icke håller 7 decimaltum från hufvudets spets och till ändan af stjerten, äfvensom af ostron, som i diameter eller bredd icke håller 2 decimaltum, måtte tills vidare förbjudas», hvilken hemställan blifvit af Andra Kammarerna bifallen.

Första Kammarens Första Tillfälliga Utskott, till hvilket detta ärende blifvit för vidare utredning hänvisadt, har i afseende på desamma inhemtat att, sedan tillsyningsmannen vid fiskerierna inom Göteborgs och Bohus län G. von Yhlen i berättelse öfver länets hafsfiske år 1877 angående hummerfisket yttrat, att det vore obestriddigt, att desamma så småningom aftoge, såväl med afseende på storleken af den fångade hummern som till fångstens antal, samt att det vore en oafvislig nödvändighet att förlänga fredningstiden om hösten, då parningen i allmänhet försiggår, och att bestämma mått för tillåten hummer så stort, att dess första romläggning skyddades, med hänsyn hvartill han jemväl anført, att engelska parlamentet nyligen bestämt 8 engelska tum som minimistorlek, hvilken lag äfven hos oss borde kunna tagas till mönster, och sedan Kommerskollegium, till hvilket Konungens Befallningshafvande i länet insändt denna berättelse, i underdånighet fästat Kongl. Maj:ts nådiga uppmärksamhet på förenämnda yttrande, så har Kongl. Maj:t anbefalt Vetenskapsakademien att deröfver afgifva utlåtande och har akademien såsom sådant gillat och såsom uttryck för sina egna åsikter i ämnet antagit ett af dess ledamöter, Professorerne S. Lovén och F. A.

Smitt afgifvit betänkande, i hvilket de af anförda skäl ansett framgå, att man icke med någon grad af säkerhet kan antaga någon viss årstid såsom hummerns fortplantningstid och att det under sådana förhållanden torde vara ovisst, huruvida genom utsträckt fredningstid något väsentligt skydd för hummerns fortplantning står att vinna, men hvad åter beträffar åtgärden att stadga ett större längdmått för hummer, som till salu utbjudes, ansett detsamma vara ganska välbetänkt, och måttet kunna sättas till 7 svenska tum vid pass 21 centimeter, som är något mer än 8 engelska tum, såsom Herr von Yhlen föreslagit.

Ärendet är således, i hvad detsamma rörer hummerfisket, redan på Kongl. Maj:ts nådiga pröfning beroende, men då dels förnyade klagomål öfver den skada, gällande bestämmelsers otillräcklighet att förekomma fångst af föga utväxt hummer medför, ingått, dels motionen äfven afser att förekomma liknande skada af motsvarig bestämmelse angående storleken af de ostron, som enligt gällande stadga få fångas, i hvilken bestämmelse jemväl enligt Utskottets åsigt föreslagna förändring vore nyttig och är af behovet påkallad, så hemställer Utskottet,

att Första Kammaran måtte biträda det af Andra Kammaran i ämnet fattade beslut.

Stockholm den 3 Maj 1880.

På Utskottets vägnar:

C. FR. WÆRN.